

สรุป

คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๑๙๘/๒๕๖๓

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด
นาง พ

ผู้ร้อง
ผู้คัดค้าน

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๕๑

คดีนี้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด ยื่นคำร้องขอให้ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๐๒๙ ตำบลบางระมาด อำเภอตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๙๙๐๐ ตำบลบางระมาด อำเภอตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ของนาย พ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ขอให้มีคำสั่งให้ที่ดินทั้งสองแปลง รวมเป็นเงิน ๑,๒๑๒,๐๐๐ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑

ศาลชั้นต้นนัดไต่สวนและประกาศตามกฎหมายแล้ว

ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้าน ขอให้ยกคำร้อง

ศาลชั้นต้นไต่สวนแล้วมีคำสั่งให้ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๐๒๙ ตำบลบางระมาด อำเภอตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๙๙๐๐ ตำบลบางระมาด อำเภอตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร รวมเป็นเงิน ๑,๒๑๒,๐๐๐ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ ยกคำคัดค้าน

ผู้ร้องและผู้คัดค้านทั้งสองอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในศาลชั้นต้นและชั้นอุทธรณ์เป็นพับ

ผู้คัดค้านฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติในชั้นฎีกานาย พ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ ๔๐๓๓/๒๕๕๖ ของศาลจังหวัดราชบุรี ว่า กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม (๒), ๖๖ วรรคสาม ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน คดีถึงที่สุดเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการธุรกรรมจึงมีมติให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งเรื่องให้ผู้ร้องพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งอายัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๐๒๙ ตำบลบางระมาด อำเภอตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๗/๘๑ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๙๙๐๐ ตำบลบางระมาด อำเภอตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้คัดค้านมีชื่อเป็นผู้รับจำนองที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๐๒๙ ไว้จากนาย พ แต่ผู้คัดค้านไม่ได้คัดค้านที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๙๙๐๐ ซึ่งศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน คดีจึงยุติไปตามคำสั่งศาลชั้นต้น

ผู้คัดค้านฎีกาว่า ผู้คัดค้านเป็นเจ้าของที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๐๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๗/๘๑ ที่แท้จริง นาย พ เป็นเพียงผู้ถือกรรมสิทธิ์แทนผู้คัดค้าน ผู้คัดค้านไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทจึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ศาลฎีกา เห็นว่า พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๙ อาจยื่นคำร้องก่อนศาลมีคำสั่งตาม

มาตรา ๕๑ โดยแสดงให้เห็นศาลเห็นว่า (๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริงและทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” ผู้คัดค้านต้องแสดงให้เห็นว่า ผู้คัดค้านเป็นเจ้าของที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๐๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และทรัพย์สินดังกล่าวไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

คดีนี้ผู้คัดค้านอ้างตนเองเบิกความเป็นพยาน

ศาลฎีกา เห็นว่า พฤติการณ์ของผู้คัดค้านและนาย พ มีข้อพิรุณสงสัยว่า ผู้คัดค้านได้มอบหมายให้นาย พ ประมูลซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างจากกรมบังคับคดีจริงหรือไม่ แต่กลับปรากฏในคดีที่นาย พ เป็นจำเลยในข้อหาร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๓๕/๒๕๔๘ ของศาลจังหวัดเชียงรายว่า ขณะที่ยนาย พ ถูกจับกุมนั้น รถ BMW หมายเลขทะเบียน กม ๕๙๔๗ กรุงเทพมหานคร ที่นาย พ ขับไปจังหวัดเชียงราย และถูกจับนั้น มีนาย ส บิดาของผู้คัดค้าน เป็นเจ้าของ อีกทั้งนาย พ ให้นาย ส เป็นผู้จัดการทรัพย์สินของตนตามพินัยกรรม แสดงให้เห็นว่า นาย พ กับนาย ส มีความสนิทสนมกันอย่างมาก จึงมิใช่เรื่องยากที่นาย ส ผู้คัดค้านและนาย พ เป็นญาติสนิทจะช่วยเหลือกัน เพราะหากที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไม่ใช่กรรมสิทธิ์ของนาย พ ย่อมไม่มีเหตุผลที่ผู้คัดค้านจะยอมให้นาย พ เป็นผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ จนถึงวันที่ถูกอายัดทรัพย์สินในคดีนี้เป็นเวลาเกือบ ๑๓ ปี ทั้งที่ผู้คัดค้านรู้ว่านาย พ มีประวัติถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติดมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ จนถึงคดีปัจจุบันถึง ๓ ครั้ง ซึ่งสุ่มเสี่ยงต่อการที่ทรัพย์สินของนาย พ จะถูกพนักงานอัยการดำเนินการร้องขอต่อศาลให้ตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังที่ผู้คัดค้านเบิกความรับรองเองว่า ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในคดีนี้เคยถูกดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาแล้ว โดยผู้คัดค้านเคยไปเยี่ยมนาย พ ที่เรือนจำกลางราชบุรี เพื่อนำหนังสือมอบอำนาจให้รับทรัพย์สินจำนวน ๓๓ รายการ ซึ่งรวมถึงทรัพย์สินพิพาทในคดีนี้คืนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๗๐/๒๕๕๖ และได้ความจากพันตำรวจโท ค ผู้ร่วมจับกุมและตรวจค้นบ้านของนาย พ เมื่อปี ๒๕๔๖ ในคดีของศาลจังหวัดสมุทรสาครเบิกความว่า พยานกับพวกได้นำหมายค้นศาลอาญาที่ ค.๑๑๒๖, ๑๑๒๗ และ ๑๑๓๒ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๖ เข้าตรวจค้นบ้านเลขที่ ๑๗/๘๑ หมู่บ้าน ๒๕๒๑ หมู่ที่ ๕ ถนนสวนผัก แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นบ้านพักของนาย พ จากการตรวจค้นไม่พบสิ่งของผิดกฎหมายประเภทยาเสพติด แต่ได้ยึดทรัพย์สินจำนวน ๓๙ รายการ ผู้คัดค้านไม่ได้นำสืบหลักฐานให้เห็นเป็นอย่างอื่น จึงฟังได้ว่า ในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๖ นาย พ ยังคงอาศัยอยู่ในบ้านเลขที่ ๑๗/๘๑ ซึ่งเป็นสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๐๒๙ ที่ผู้คัดค้านมอบหมายผู้คัดค้านถามถึงว่า ผู้คัดค้านอาศัยอยู่กับบุตรที่บ้านหลังนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ จึงขัดแย้งกับบันทึกการตรวจค้นเมื่อรับฟังประกอบพินัยกรรมที่นาย พ เขียนเองทั้งหมดเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ ที่เรือนจำกลางเชียงรายที่ระบุในข้อ ๔ ว่าที่ดินและบ้านเลขที่ ๑๗/๘๑ เป็นของนาย พ จดทะเบียนจำนองแก่ผู้คัดค้านเพียงในนามเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตรวจสอบทรัพย์สิน ทะเบียนบ้านเจ้าบ้านก็อาศัยชื่อผู้คัดค้าน ขอให้ผู้จัดการทรัพย์สินซึ่งปรากฏชื่อบิดาของผู้คัดค้านได้โอนให้แก่บุตรของนาย พ ด้วย อันเป็นการแสดงให้เห็นว่า การจดทะเบียนจำนองระหว่างผู้คัดค้านและนาย พ เกิดจากการแสดงเจตนาหลวมโดยสมรู้กันระหว่างคู่กรณี โดยมีได้มีเจตนาจะผูกพันกันจริง สัญญาจำนองดังกล่าวจึงตกเป็นโมฆะ พยานหลักฐานที่ผู้คัดค้านนำสืบมาจึงฟังไม่ได้ว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๐๒๙ ตำบลบางระมาด อำเภอตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๗/๘๑ เป็นของผู้คัดค้าน และเมื่อที่ดินพิพาทมีชื่อนาย พ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และนาย พ เป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๔๐๓๓/๒๕๕๖ ของศาลจังหวัดราชบุรี ว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ

ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม (๒), ๖๖ วรรคสามและศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ซึ่งเป็นการกระทำความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ (๑) ทั้งยังปรากฏตามทางนำสืบของผู้ร้องว่า นาย พ เคยถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติดอีก ๒ ครั้ง ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ และปี ๒๕๔๘ แม้ศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องก็ตาม แต่นาย พ มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายยาเสพติดมาตั้งแต่ประมาณหรือก่อนปี ๒๕๔๖ และที่ดินตามโฉนดเลขที่ ๒๑๐๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเป็นบ้านตึก ๒ ชั้น เลขที่ ๑๗/๘๑ ได้มาในช่วงเวลาใกล้เคียงกับที่นาย พ ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติด ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดมูลฐาน ตามนิยาม “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” ของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนที่ผู้คัดค้านฎีกาว่า การกระทำของนาย พ ไม่เป็นการกระทำความผิดฐานฟอกเงินตามมาตรา ๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น เห็นว่า มาตรา ๕ (๒) เป็นบทบัญญัติที่กำหนดความผิดในทางอาญา แต่คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๙ ซึ่งเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน อันเป็นมาตรการทางแพ่ง มิใช่มาตรการในการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้กระทำความผิด และผู้ร้องยื่นคำร้องโดยอ้างว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำซึ่งเป็นการกระทำความผิดมูลฐานเกี่ยวกับยาเสพติดตามมาตรา ๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กรณีจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่านาย พ กระทำความผิดฐานฟอกเงินตามบทบัญญัติ มาตรา ๕ (๒) หรือไม่ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาให้ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๐๒๙ ตำบลบางระมาด อำเภอตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร และสิ่งปลูกสร้างพร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้คัดค้านฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ